

LB 362:1.2.3 Hij die gesproken heeft

362:1

Hij die gesproken heeft een woord dat gáát,
een tocht door de woestijn, een weg ten leven,
een spoor van licht dat als een handschrift staat
tegen de zwartste hemel aangeschreven:
Hij scheidt ons hier een nieuwe dageraad,
Hij roept ons aan: 'Ik zal jou niet begeven'.

362:2

Hij die ons in zijn dienstwerk heeft gewild,
die het gewaagd heeft onze hand te vragen;
die ons uit angst en doem heeft weggetild
en ons tot hier op handen heeft gedragen;
Hij die verlangen wekt, verlangen stilt –
vrees niet, Hij gaat met ons, een weg van dagen.

362:3

Van U is deze wereld, deze tijd.
Gij hebt uw stem tot op vandaag doen klinken.
Uw naam is hartstocht voor gerechtigheid,
uw woord de bron waaruit wij willen drinken.
Gij die tot hertoe onze toekomst zijt –
dat wij niet in vertwijfeling verzinken.

LB 200: Wek uw kracht (3x)

200:1

Wek uw kracht en kom ons bevrijden.
Zie ons, gedoog ons, laat ons niet vallen.
Dat wij niet leven gevangen in leegte.
Dat wij niet vallen terug in het stof.
Roep onze namen dat wij U horen,
dat wij herademen dat wij U leven.

Psalm 25: 4-10 (Bijbel in Gewone Taal)

<p>25:4 God is goed, Hij is waarachtig en gaat zijn getrouwen voor, brengt, aan zijn verbond gedachtig, zondaars in het rechte spoor. Hij zal leiden 't zacht gemoed in het effen recht des Heren: wie Hem ned'rig valt te voet, zal van Hem zijn wegen leren.</p>	<p>25:5 Louter goedheid zijn Gods wegen en zijn paden zijn vertrouwd voor wie, tot zijn heil genegen, zijn geboden onderhoudt. Wil mij, uwe naam ter eer, al wat ik misdeed vergeven. Ik heb tegen U, o Heer, zwaar en menigmaal misdreven.</p>
<p>25:6 Wie heeft lust de Heer te vrezen, 't allerhoogst en eeuwig goed? God zal zelf zijn leidsman wezen, leren hoe hij wandelen moet. Wie het heil van Hem verwacht zal het ongestoord verwerven, en zijn zalig nageslacht zal 't gezegend aardrijk erven.</p>	<p>25:7 Gods verborgen omgang vinden zielen waar zijn vrees in woont; 't heilgeheim wordt aan zijn vrienden naar zijn vreeverbond getoond. D'ogen houdt mijn stil gemoed opwaarts, om op God te letten: Hij, die trouw is, zal mijn voet voeren uit der bozen netten.</p>
<p>25:8 Zie op mij in gunst van boven, wees mij toch genadig, Heer! Eenzaam ben ik en verschoven, ja, d'ellende drukt mij neer. 'k Roep U aan in angst en smart, duizend zorgen, duizend doden kwellen mijn bekommerd hart: voer mij uit mijn angst en noden!</p>	<p>25:9 Sla op mijn ellende d'ogen, zie mijn moeite, mijn verdriet, neem mijn zonden uit meedogen gunstig weg, gedenk die niet. Red mij en bewaar mijn ziel, wil, mijn God, mij niet beschamen, want ik schuil bij U, ik kniel met uw ganse volk tezamen.</p>
<p>25:10 Mogen mij toch steeds behoeden vroomheid en waarachtigheid. Hoopvol is het mij te moede, U verwacht ik t'allen tijd. Here God van Israël, red uw volk in tegenspoeden! Toon uw goddelijk bestel, dat uw hand ons toch behoede!</p>	

Zingen (Taizé) 2 x

Blijf bij mij en waak hier met mij, waak en blijf bidden, waak en blijf bidden.

LB 825:1.2.3.4.5 De wereld is van Hem vervuld

<p>825:1 De wereld is van Hem vervuld, die 't kennen gaat te boven, wiens heerlijkheid ons is verhuld, in vonken licht verstoven. Geen mensenoog heeft Hem gezien wien elk zijn tempel bouwt, in wien onwetend wij geloven.</p>	<p>825:2 Maar Hij die in de aanvang schiep de hemel en de aarde, die al wat is tot aanzijn riep, de ongeëvenaarde, woont niet in tempels; er is niets dat Hem ontbreekt, – hoe zou Hij iets uit mensenhand aanvaarden?</p>
<p>825:3 Hij blies ons van zijn adem in. Hij, hemelhoog verheven, heeft ons in Adam één begin, één levensdoel gegeven: te wonen op zijn aarde, waar het goed is, goed om met elkaar in zijn verbond te leven.</p>	<p>825:4 Hij meet ons tijd en ruimte toe genoeg om Hem te vinden. Hij kent ons toch, Hij weet toch hoe wij tasten in den blinde naar Hem, uit wie ons leven is. Eens treedt Hij uit de duisternis en noemt ons zijn beminden.</p>
<p>825:5 Ja, Hij is elk van ons nabij, hoe hemelhoog verheven; in Hem bestaan, bewegen wij, in Hem is heel ons leven. Dat heeft Hij aan het licht gebracht: de mensen zijn van zijn geslacht, voorgoed met Hem verweven.</p>	

LB 970:1.2.3.4.5 Vlammen zijn er vele (wordt één keer voorgespeeld)

<p>970:1 Vlammen zijn er vele, één is het licht, licht van Jezus Christus, vlammen zijn er vele, één is het licht, wij zijn één in Christus.</p>	<p>970:2 Ranken zijn er vele, één is de stam, wijnstok van het leven, ranken zijn er vele, één is de stam, wij zijn één in Christus.</p>
<p>970:3 Gaven schonk Hij vele, één is de Geest, Geest van Jezus Christus, gaven schonk Hij vele, één is de Geest, wij zijn één in Christus.</p>	<p>970:4 Velen mogen dienen als onze Heer, Hij wast onze voeten, velen mogen dienen als onze Heer, wij zijn één in Christus.</p>
<p>970:5 Leden zijn er vele, één is zijn kerk, wij zijn Christus' lichaam, leden zijn er vele, één is zijn kerk, wij zijn één in Christus.</p>	

LB 538:1.2.3.4 Een mens te zijn op aarde

<p>538:1 Een mens te zijn op aarde in deze wereldtijd, is leven van genade buiten de eeuwigheid, is leven van de woorden die opgeschreven staan en net als Jezus worden die 't ons heeft voorgedaan.</p>	<p>538:2 Een mens te zijn op aarde in deze wereldtijd, is komen uit het water en staan in de woestijn, geen god onder de goden, geen engel en geen dier, een levende, een dode, een mens in wind en vuur.</p>
<p>538:3 Een mens te zijn op aarde in deze wereldtijd, dat is de dood aanvaarden, de vrede en de strijd, de dagen en de nachten, de honger en de dorst, de vragen en de angsten, de kommer en de koorts.</p>	<p>538:4 Een mens te zijn op aarde in deze wereldtijd, dat is de Geest aanvaarden die naar het leven leidt: de mensen niet verlaten, Gods woord zijn toegedaan, dat is op deze aarde de duivel wederstaan.</p>